

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ministeren siger, at forskningsfriheden er uantastet, og jeg tror egentlig, noget af det, der skiller os, er at sige, at formelt er det sådan, også siden universitetsloven blev indført, men det, vi er på jagt efter, er at finde ud af, hvordan det reelt er gået med forskningsfriheden. Det kommer også til at gælde i forhold til sektorforskningsinstitutionerne, når de bliver fusioneret.

Det, vi må konstatere, og det er altså ikke bare noget, vi læser om i Information, er jo, at der bliver rejst kritik rundtomkring. Derfor er det så vigtigt, at man får gennemført den her uvildige, uafhængige undersøgelse, så man kan finde ud af, om der er et mønster i det her, hvor stort problemet er, eller hvor lille det er. I dag må man bare sige, at det er en påstand at sige, at forskningsfriheden reelt er uantastet. Det ved vi faktisk ikke, og derfor er det, vi skal have en undersøgelse. Det vil jeg godt bede ministeren bekræfte.

Så vil jeg sige en anden ting: Skulle jeg forstå ministeren sådan, at hvis universiteterne henvender sig og beder om mulighed for at overtage egne bygninger, så ville ministeren være positiv over for det?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Det sidste står anført i universitetsloven. Og som sagt har vi haft det eksempel lige akkurat i dag på Finansudvalgets møde.

Med hensyn til forskningsfriheden vil jeg sige, at man jo kan gøre meget, men at jeg også både håber og tror, at debatten her i dag vil være med til at sætte fokus på det. Men jeg mener, at rent lovgivningsmæssigt kan vi ikke gøre mere end det, der står i universitetslovens § 17, stk. 2, og jeg citerer:

Instituttlederen kan pålægge en medarbejder at løse bestemte opgaver i den tid, hvor de videnskabelige medarbejdere ikke er pålagt den opgave at forske frit inden for universitetets forskningsstrategiske rammer.

Det står helt klart i universitetsloven, og jeg forsømmer ikke en lejlighed til at understrege det. Jeg forsømmer heller ikke en lejlighed til at sige, hvad der står et andet sted i universitetsloven, nemlig at vi forventer, at universitetets medarbejdere og ikke mindst de forskere, som sidder på samfundsmæssigt interessante områder, tager del i debatten og er med til at stille kritiske spørgsmål.

Så jeg må sige, at med det, jeg sådan står med her i dag, hvor jeg siger, at de henvendelser, jeg får, og de klager, jeg får, er så forsvindende få, så ved jeg ikke rigtig, hvad jeg skal gøre mere.

Kl. 13.25

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Med hensyn til forskningsfrihed skal der selvfølgelig fortsat stå, at forskningsfrihed er et bærende princip, men en undersøgelse skulle jo gerne afdække, hvad problemerne kan være. Det kan være alt lige fra ledelsesstrukturen til finansieringen af forskningen. I hvor høj grad er den afhængig af eksterne midler? Er det et problem osv.? Så jeg vil bare sige, at jeg tror, vi skal være lidt mere åbne over for, hvordan det kan gå. Jeg maner ikke nogen spøgelses frem. Jeg har bare et reelt ønske om at finde ud af: Er det her et problem? Og i givet fald, hvad handler det så om?

Så vil jeg bare spørge om finansieringen af fusionerne. Ministeren fastholder stadig, at vi fra centralt hold ikke skal tage initiativ til at finde ud, hvad det her koster, og der vil jeg stadig spørge: Forventer ministeren i løbet af den kommende tid at få at vide, hvad det koster for de enkelte universiteter, og er der ikke noget beløb, der kan ændre ministerens holdning? Hvis det nu viser sig, at det her faktisk bliver forholdsvis dyrt – det forventer ministeren ikke – kunne ministeren så finde på at ændre holdning og tage en drøftelse om, hvordan vi finansierer det?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Med hensyn til udgifterne ved fusionen må jeg gentage, at regeringen i sit udspil har gjort klart, at vi havde som udgangspunkt, at det var udgiftsneutral. Det er den præmis, hvorpå universiteterne har meldt ind, hvad de har ønsket for det nye universitetsdanmarks kort. Jeg kan sige, at i de drøftelser, vi har haft, er der altså ikke blevet nævnt tal i hverken million- eller milliardstørrelsen, som der er blevet draget frem her i dag.

Det kan som sagt skyldes to ting, nemlig dels at der ikke er tale om den fysiske ændring af forholdene, som også hr. Jesper Langballe var inde på, dels kan det skyldes, at sammenholdt med den – kan man sige – trods alt betydelig store forretning, vi taler om, når vi ser på universiteterne og sektorforskningen i Danmark, er det måske et ret overskueligt beløb, det trods alt